

УТВЪРЖДАВАМ:

КМЕТ НА ОБЩИНА ГАБРОВО

ПРОГРАМА ЗА РАБОТА С ДОБРОВОЛЦИ В ОБЩИНА ГАБРОВО

“Доброволчеството е стил на живот: да мислиш, чувстваш и действаш, раздавайки се и служейки на другите.”

Б. Д. Кансеко

I. СЪЩНОСТ НА ДОБРОВОЛЧЕСТВОТО

Доброволчеството е практика с дългогодишна история по света. Разковничето е във възможността, която открива доброволният труд – потребността на хората от действие, от участие в промяната на общността и средата, от активност!

Доброволчеството като механизъм за подпомагане на обществени каузи дава възможност на доброволеца да бъде заедно с тези, на които помага, да виждат заедно промяната и заедно да изживяват постигнатия успех и удовлетворение.

Въпреки комерсиализацията на съвременния свят, “доброволността” остава съхранена ценност, средство за подпомагане на хора, неспособни сами да се грижат за себе си, на обществото - в критични моменти, когато са застрашени животът и здравето на други хора или природата като цяло.

Доброволчеството е и начин на учене, на придобиване на нови знания и умения през целия живот на човека. Дареният труд на доброволеца се превръща в добротворчество – той създава надежда, укрепва вярата на другите, утвърждава ценности, утъпква нови пътеки за по-добро бъдеще на обществото.

Дефиниция на доброволчеството

Към настоящия момент в България не разполагаме с официално прието определение за доброволчеството и конкретен нормативен документ относно доброволчеството като цяло. В нормативната уредба, отнасяща се до доброволчеството и доброволческия труд, засега са обхванати доброволните формирания за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях („Закон за защита при бедствия“ и „Наредба за реда за създаване и организиране на дейността на доброволните формирания за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях“).

Доброволният труд се полага въз основа спазване законите на страната и в синхрон с принципи като безвъзмездност на труда, зачитане на правата и благосъстоянието на доброволците и осигуряване на необходимата им подкрепа.

Доброволчеството (доброволният труд) е всяка дейност извън трудовите и служебни правоотношения в полза на несвързани лица, организации или институции, извършвана по собствен избор и без възнаграждение. Трудът на доброволците не се заплаща, но може да бъде поощрен чрез награди, сертификати и пр. Доброволният труд не обхваща само социалния сектор, а и дейности в младежката, културната, религиозната, спортната и политическата сфери.

Общи черти на доброволчеството:

- дейност, предприета по собствено желание;
- извършва се без стремеж към финансови облаги и платена дейност;
- често се предприема в полза на организации с идеална цел или на общността;
- отнася се до формални и неформални дейности.

Общоприети принципи на доброволчеството:

- организираният доброволен труд е по принцип незаплатен;
- доброволецът извършва работа според интереса и личната си мотивация;
- задачите на доброволеца са повече или по-малко зададени от конкретна организация;
- доброволният труд не обхваща само социалния сектор, а и всички дейности в културната, религиозната, спортната и политическата сфери;
- всички форми на доброволния труд изискват някакво ниво на компетентност;
- доброволният труд е дейност, провеждана извън домакинските задължения и семейството и извън неформалната, неорганизирана между-съседска помощ;
- доброволният труд (по принцип) е ограничен в рамките на свободното време.

Основни понятия в доброволческата дейност

Доброволецът е човек, който по собствено желание отделя от времето си безвъзмездно, за да помага на други хора, организации или институции. Доброволецът извършва работа според интереса и личната си мотивация. Той може да е на 10, може да е на 100 години. Може да помага със специални умения или да прави нещо за първи път, може да доброволства сам вкъщи пред компютъра или навън с десетки други, може да отдели един час веднъж, може да помага по час на ден с години.